

[← Cauta pana cand ajungi " La limita de jos a cerului"!](#)

□ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □

[Cine](#)

[m-a invatat sa fiu parinte?](#)

Despre viata de parinte... in cuvinte

Cauti pe Google, intrebi un vecin sau iti insusesti un "permis de parinte" pe care il prezinti fara explicatii?

Sa vedem cu ce varianta ramanen!

In prima varianta gasesti materiale, invitatii si sfaturi fel de fel. Toate pentru parinti, dar majoritatea vorbind despre cum sa intelegem cresterea si devoltarea copilului. De acord, dar cine m-a invatat sa fiu parinte? Faci "slalom" printre sfaturi, ba de la oameni care cresc copii si experiente lor, ba de la oameni care inca nu au devenit parinti, dar ii preocupa subiectul, idei, povesti, experiente, sfaturi de la specialisti, teorii si iar te intrebi, de fapt, CINE m-a invatat sa fiu PARINTE?

In a doua varianta: sa intrebi un vecin, o bunica, un cunoscut. E o idee, dar de multe ori

primesti raspunsuri inainte sa intrebi sau sa iti doresti sa intrebi.

Ti s-a intamplat sa iesi din scara blocului cu copilul si sa te roage o Doamna sa ii pui caciula pe cap sau sa stai la rand la casa intr-un supermarket si sa auzi intrebarea : "Cat are? ..."Vai, ce dragut, am si eu un baietel, fetita, nepotel, etc.." si de aici, ai inteles: e vorba despre celalalt si experienta lui si iar te intebi: CINE m-a invatat sa fiu PARINTE?

Cu "permisul de parinte" cum spuneam, te prezinti fara explicatii: "Ce intrebare e asta? E natural! Cum cine m-a invatat sa fiu parinte?"....Ca si cand te opreste pe strada un agent de politie cand esti la volan si iti cere permisul, dar ai fi surprins sa te intrebe si daca ai fost la scoala de soferi. In sfarsit, mai insisti si pana la urma iti raspunde / iti raspunzi : "de la parintii mei", " copilul mi-a aratat si mi-a spus ce isi doreste si ce nevoi are" si tot asa, dar tot nu ai un raspuns foarte clar, dar deja te intrebi: E NEVOIE sa invat sa fiu parinte? Raspuns in urmatoarea secunda, clar, sigur, ferm si cu toata emotia pe care poti sa o primesti ACUM sa iti intre in minte si in suflet: DA! E nevoie sa invatam sa fim PARINTI, e nevoie sa fim antrenati ca parinti, e nevoie sa ne gasim energia "cea de pentru totdeauna" pentru a fi PARINTI. Desigur, in conditiile in care suntem interesati sa acordam atentie si daruire acestui ROL.

De ce este vorba despre ROL? Daca ne-ar intreba cineva pe oricare dintre noi, parinti de oriunde si din orice generatie (de la parinti care au cescut copii cu scutece de unica folosinta si pana la parinti care au spalat scutece din finet) , " Vrei sa ii fie bine copilului tau in viata si sa ii fi alaturi intotdeauna si sa il susti" , evident am raspunde ca DA. Dar daca ne-ar intreba cineva CUM facem toate aceste lucruri?

De unde ne luam energia, resursele?

** sursa : [Nicoleta Albert](#)